

Dosarul nr.3ra-558/20

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central – V. Bancov

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul – V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii

ÎNCHEIERE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolai Delibaltov împotriva Inspectoratului de Poliție Taraclia, persoana terță Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil de refuz în achitarea salariului pentru munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 05 martie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de către avocatul Mihail Stoian în interesele lui Nicolai Delibaltov, s-a menținut hotărârea din data de 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

constată:

La 19 iulie 2019 Nicolai Delibaltov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Taraclia, persoana terță Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil de refuz în achitarea salariului pentru munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Nicolai Delibaltov a indicat că prin contractul individual de muncă nr. 14403 din 15 aprilie 2016 a fost angajat în funcția de șef de post, ofițer superior de sector în cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției al MAI, pe perioadă nedeterminată. Din 15 aprilie 2016 până la 29 martie 2019 a activat în cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia în calitate de șef de post, ofițer superior de sector, în baza contractului individual de muncă.

În perioada de activitate în cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia a fost atras și a prestat muncă suplimentară în afara duratei normale a timpului de muncă.

La 25 aprilie 2019 reclamantul s-a adresat cu o scrisoare Inspectoratului de Poliție Taraclia, prin care a solicitat remunerarea pentru 518 ore muncă suplimentară prestată în afara duratei normale a timpului de muncă, calculate conform graficelor de evidență a timpului de muncă.

Prin scrisoarea nr. D33/19 din 24 mai 2019, recepționată de către Nicolai Delibaltov la 27 mai 2019 a fost informat că i s-a refuzat remunerarea pentru muncă suplimentară prestată în afara duratei normale a timpului de muncă. Refuzul a fost bazat pe prevederile art. 39, alin. (5) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și art. 104 din Codul muncii.

La 20 iunie 2019 s-a adresat cu cerere prealabilă Inspectoratului de Poliție Taraclia, prin care a solicitat anularea refuzului și admiterea cererii privind calcularea și achitarea salariului pentru muncă suplimentară prestată în afara duratei normale a timpului de muncă. Prin scrisoarea nr. D-61/19 din 05 iulie 2019 i-a fost prezentată decizia Inspectoratului de Poliție Taraclia de a nu i se achita salariul pentru munca suplimentară prestată în afara duratei normale a timpului de muncă.

Prin hotărârea din data de 16 octombrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul central s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Nicolai Delibaltov împotriva Inspectoratului de poliție Taraclia, terț Inspectoratul General al Poliției al MAI cu privire la anularea deciziei, încasarea restanței salariale și a cheltuielilor de judecată.

Curtea de Apel Cahul prin decizia din data de 05 martie 2020 a respins apelul declarat de către avocatul Mihail Stoian în interesele lui Nicolai Delibaltov, a menținut hotărârea din data de 16 octombrie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul central.

Instanțele de judecată, în baza art. 12 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 26 subpunctul 1) al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24 aprilie 2013, raportate la circumstanțele cauzei, au concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolai Delibaltov este neîntemeiată, deoarece potrivit contractului individual de muncă nr. 14403 din 15 aprilie 2016 angajatorul este Inspectoratul General al Poliției al MAI, însă acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată față de Inspectoratul de Poliție Taraclia, cererea prealabilă la fel, fiind înaintată către Inspectoratul de Poliție Taraclia.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian, a indicat că instanțele de judecată nu au determinat corespunzător raportul juridic litigios, deoarece în acțiunea înaintată în calitate de pârât figurează Inspectoratul de Poliție Taraclia în cadrul căruia a activat recurentul și de unde i s-a achitat toate plățile salariale și nicidecum Inspectoratul General al Poliției al MAI, care este unitatea centrală și de control a Poliției.

Mai mult, prin prisma Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului rezultă că Inspectoratul General al Poliției al MAI și Inspectoratul de Poliție Taraclia sunt două entități juridice distincte, care se bucură de

o autonomie financiară și managerială proprie, pentru care legislația delimitează strict competențele și sursele de finanțare ale acestora.

În întâmpinarea recursului au depus referințe Inspectoratul General al Poliției al MAI și Inspectoratul de Poliție Taraclia, prin care au solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, indicând că temeiurile invocate nu se încadrează în temeiurile de admiterea a recursului, ori nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 05 martie 2020, în prezența avocatului Mihail Stoian, care apără interesele lui Nicolai Delibaltov.

Avocatul Mihail Stoian, prin intermediul poștei electronice a Curții de Apel Cahul, la 17 martie 2020 a expediat recursul nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, astfel s-a conformat prevederilor art. 245, alin. (1) din Codul administrativ.

Cu referire la termenul de depunere a motivării recursului, completul specializat menționează că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului și avocatului acestuia la 23 martie 2020 și 24 martie 2020. Dat fiind faptul că prin prisma pct. 8 din Anexa la dispoziția nr. 1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, termenul de declarare a recursului pentru Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian, după întrerupere a început a curge de la data de 16 mai 2020.

În aceste circumstanțe recursul motivat înaintat de către Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian la 25 mai 2020, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs și referințe, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv

al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian este inadmisibil.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, depus de către Nicolai Delibaltov, reprezentat de avocatul Mihail Stoian, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh